

at vi udslette denne Følelse, som ikke kan siges at savne Berettigelse.

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil erindre, at da Skattelovene i sin Tid vare vedtagne i det andet Ting, gik § 1 i Loven om Ejendomsskyld ud paa, at alle de hidtil bestaaende faste Skatter til Staten skulde bortfalde fra den 1. Juli 1904. Denne Bestemmelse var meget klar med Hensyn til Hartkornsskatterne, Bygningsafgiften og Ligningsskatten; men under vore Forhandlinger her i dette høje Ting blev vi opmærksomme paa, at der navnlig paa Bornholm var adskillige andre Skatter, som delvis kunde betragtes som Statsskatter, og da vi tillige vare blevne klare over, at naar vi bestemte, at alle faste Statskatter skulde bortfalde, gik det ikke an i nogen Del af Landet at lade noget blive tilbage, som havde Karakteren af en saadan Skat, saa indsatte vi her i Tinget en Bestemmelse i Lovforslaget, som blev staaende, og som gik ud paa, at ikke blot for Bornholms Vedkommende, men ogsaa for andre Landsdeles Vedkommende skulde alt, hvad der maatte have Karakter af Skatter til Staten, efter forudgaaende Undersøgelse falde bort ved særlig Lov. Det da vedtagne er gennemført for Bornholms Vedkommende og agtes her gennemført for Frederiksborg Amts Vedkommende. For saa vidt hilser jeg dette Forslag med Glæde. Det er jo ikke rimeligt, at disse Husmænd i Frederiksborg Amt, som siden Slutningen af det 18de Aarhundrede have betalt 2 Rigsdaler pr. Td. Land til Gaardmændene for bl. a. at være fri for Statskatter, fremdeles betale disse Folk 2 Rigsdaler og samtidig udrede Ejendomsskyld. Paa dette urimelige Forhold raader dette Forslag Bod. Derfor hilser jeg det, som sagt, med Glæde og anbefaler det til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

Forhandlingen genoptoges.

Estrup: Naar jeg nu i Dag faar Lejlighed til at supplere mine korte Bemærkninger, hvormed Forhandlingen sluttede den 1. Marts, vil jeg først udtale til den højttærede Finansminister, at det selvfølgelig har været mig en Tilfredsstillelse at høre hans bestemte Udtalelse mod, at Staten paatager sig nogen almindelig Garanti for Hypotekbanken, men jeg vil dog henstille, om den højttærede Finansminister ikke vilde vise dette ved Kendsgerninger, ved at give det et bestemt Udtryk i Loven, at Hypotekbankens Krav paa Garanti fra Statskassens Side *kun* bestaar i, at den faar en Grundkapital deponeret af 20 Mill. Kr. Derved vilde jo enhver Tvivl være hævet med Hensyn til, om dette Statsinstitut, Hypotekbanken, ikke, saaledes som det ellers efter min Mening vilde være Tilfældet, kunde have et almindeligt Krav paa Garanti fra Statens Side. Naar det blev udtrykkelig udtalt i Loven, at Staten kun hæfter med den Grundkapital, som efter § 3 skal deponeres, vilde den Forstaaelse, at Hypotekbankobligationerne gaa ud i Verden med en Statsgaranti, være udelukket. Saa vilde det være rent og klart, at Statskassens Forpligtelser lige overfor dette Statsinstitut, som skal være et indtægtgivende for Staten, altsaa ligefrem et Forretningsinstitut, vare limited, vare begrænsede til kun at være dette og ikke den almindelige Forpligtelse, som enhver, der fører en Forretning, være sig Staten eller private, har til at dække de Forpligtelser, som paadrages gennem Institutet, altsaa udover den særlige Sikkerhed, der er stillet. Det er jo noksom bekendt, at privat slipper man ikke for sin Gæld, fordi Ejendommen, som er pantsat derfor, ikke kan dække Gælden; saa skal Personen dække desforuden. Akkurat det samme er Tilfældet, naar man sikrer en anden Forpligtelse ved at deponere en Kapital til Fuldbydelse deraf. Slaar denne ikke til, saa hæfter Personen, den, der fører Forretningen. Jeg tror nok, det er en almindelig dansk Retsregel, og jeg ser ikke, hvori der skulde søges en Hjemmel til at anse Statsforretninger som undtagne derfra. Staten har tidligere drevet mange Forretninger af økonomisk Betydning og driver endnu adskillige, saaledes industrielle Anlæg, Usserød f. Eks. Kan der være nogen fornuftig Tvivl om, at Staten i sin Helhed hæfter for disse Forretningers Forpligtelser ud over, hvad den særlig har deponeret? Der er vel faldet den Bemærkning: Hvortil skulde saa denne Ga-